

Puheenvuoro

Tapio Halla – säätiön pitkäaikainen asiamies

Pekka Helle ja Timo Tanner

Photo: Timo Tanner

Pitkään riista-alalla eri tehtävissä toiminut Tapio Halla kuoli tämän vuoden helmikuussa. Hänen pitkäaikaisinta työsarkaa oli Suomen Riistanhoito-Säätiön asiamiehen tehtävä, jota hän hoiti vuodesta 1988 eli 28 vuoden ajan. Hänen viimeiseksi suunnittelemansa asiamiesvuosi jäi kesken.

Tapio oli vuosikymmenten ajan monessa toimessa ja tehtävässä riistanhoidon, metsästyksen, koiratoiminnan ja ampumaurheilun parissa. Tehtävät ulottuivat omasta metsästysseurasta ja -yhdistyksestä piiri- ja keskushallinnon tasolle saakka. Viimeisten parin vuosikymmenen aikana riistahallinto ja koko riistakenttä kokivat suuria murroksia. Säätiön pitkäaikaisena asiamiehenä Tapio seurasi näitä muutoksia läheltä. Säätiön hallituksessa edustajat maa- ja metsätalousministeriöstä, riistantutkimuksesta, riistahallinnosta, Metsähallituksesta ja Suomen Metsästäjäliitosta ehtivät vaihtua moneen kertaan Tapion asiamiesuran aikana.

Tapio hoiti koko toimiaikansa säätiön kirjanpitoasiat säätiöiden toimintaa valvovan patentti- ja rekisterihallituksen suuntaan. Samoin häneen tehtäviinsä kuului säätiön omistamien asuntojen vuokraaminen. Niin ikään Suomen Riistan tilaajarekisterin ja irtonumero-kaupan asiat olivat Tapion työsarkaa. Olennainen osa toimenkuvaa oli säätiön toiminnan ja Suomen Riistan esitleminen mm. messuilla ja erilaisissa yleisötilaisuuksissa. Tapio

esitteli Suomen Riistan numeroita monissa metsästysalan lehdissä. Hän vastasi myös säätiön arkiston ylläpidosta, Suomen Riistan artikkelihakemistosta, lehden vanhojen niteiden sähköisestä kopioinnista ja oli aktiivinen Säätiön 70-vuotisjuhlanäyttelyn valmistelussa (Suomen Metsästysmuseum 2012). Tapio kokosi ja kirjoitti myös historiikkeja, viimeiseksi näistä jäivät metsästysseura Turha Toivo ry:n 70-vuotishistoriikki (2006) ja Suomen Metsästäjäliiton Uudenmaan piirin historia *Metsästystä Uudellamaalla* (2015).

Tapio Halla asui kotitalallaan Pornaisissa ja hän oli aktiivisesti mukana kylän toiminnassa. Hän oli aktiivihenkilö omassa metsästysseurassa monessa eri roolissa. Tapio oli myös nuorisoseuran puheenjohtaja useiden vuosien ajan. Hänet valittiin Metsästäjäliiton Uudenmaan piirin toiminnanjohtajaksi vuonna 1985. Siinä tehtävässä hän työskenteli viiden vuoden ajan ja piirihallituksen jäsenenä tämän jälkeen useita vuosia. Suomen Metsästäjäliiton koulutuspäällikkönä Tapio oli 1990–98. Hänen erityisosaamistaan oli ampumaharrastus ja -koetoiminta. Hän oli Metsästäjäin Keskusjärjestön suunnittelijana 1988–90 sekä useissa muissa tehtävissä. Pitkäaikainen metsästysharrastus karkeakarvaisien saksanseisojien kanssa oli Tapiolle erityisen rakas. Mieskuorolaulu oli myös lähellä hänen sydäntään.

Tapiolla oli koko elämänsä ajan vahva kaipuu pohjoiseen. Monia matkoja Lappiin hän tekikin ja monet kirjat, aivan erityisesti Samuli Paulaharjun *Sompio – Luiron korpien vanhaa elämää*, lisäsivät poltetta. Muutamia vuosia sitten Tapio hankkikin kahdeksan hehtaarin maapalan Värriöjokivarresta Savukoskelta, Sompion erämaasta. Sinne Tapio rakensi tukikohdan, jossa hän ehti vaimonsa kanssa asua parin vuoden ajan ennen poismenoaan. Siellä Tapio ehti paneutua jokaisen erämiehen mieluisimpiin askareisiin, luonnon tarkkailuun, kalastukseen ja metsästyksen. Tapion koirille paikka oli paratiisi.